

նի, նոյնպէս և միւս իւրաքանչիւր գաւառի համար վարժապետ կայ և առաջացած վատ հանգամանքները լաւանում են տեսչու հիմների և տեսուչ ների առողջ մտածողութեան և անքուն հսկողութեան միջնօրդութք որբան այն վարժապետների սպակասութիւնը թուլատրում է, որսնք այսպիսի վարժապետներում իրանց բանը գիտեմ և նրա համար մեծացող են : Խայց գիտեմ էլ, որ վարժապետների ձեռնարկութիւններում նախանձաւորութիւնը և հասարակութեան փափոխուն հայեացքներից և պահանջմունքներից կախումը իրանցով մի մեծ վատանգ են առողջ բերում, որով գուստովների բարձր վարժապետները և աղջկերանց կրթարանները մանկավարժութեան կողմաննէ սաստիկ ծուլութիւն է մանում, իսկ գասի կողմանէ՝ արտաքուստ շատ ցուցանողութիւն (im Unterricht viel Schenxesen) :

Եպոնակութիւն :

ԱՐԿԱԾՔ

ԱՐԻՍԹՈՆՈՒԻՍԻ

(Հարունակութիւն և վերջ, տես թիւ (4),

ի մաստուն ծերունին խազազութեամբ կազթէր, վայելելով այն ամէն բարիքները, զորս աստուածներն իւր առաքինութեան պարգեւած էին : Իւրաքանչիւր տարի, իւր ծերութեանը ըստայելով ճանապարհորդութիւն մը կընէր գէտ ՚ի իսի, Աօֆրոնիմը վերտոնին տեսնելու և Ալինի գէրեզմանին վրոյ զոհ մը ընելու համար, զոր ճարտարապետութեան

և քանոդակագործութեան գեղեցիկ զարդարանքներով հարստացուցած էր:

Վրդէն պատութիւն էր որ իր խոկ աճիւնը, իւր մեռնելով զինի միեւնոյն գէրեզմանը բերուի . որպէս զի իւր ամենասիրելի տիրոջ աճիւնին հետ յաւխտեանս միասին հանդին :

Իւրաքանչիւր տարի գարնան ժամանակ, Աօֆրոնիմը՝ զանիկայ կրկին տեսնելու անհամբէր, իւր աչքերը ծովուն ափանց այն կողման վրայէն չէր վերցուներ, ուրկից կը ջանար նշանը և Վրիսթօնիւսին նաւը, որ այս եղանակին մէջ կուգար :

Իւրաքանչիւր տարի գառն ալիքներուն մէջն այն իրեն այնքան սիրելի նաւուն հեռուն գալը տեսնելու զուարծութիւնը կունենար . և այս նաւուն գալուստը իրեն աւելի քաղցիէր էր քան նորածիլ բնութեան այն ամէն շնորհքները, զոր գարնան ժամանակ երկրիս վրայ կը սփռէ, սոսկալի ձմրանէն յետոյ :

Տօրի մը Աօֆրոնիմ չէր տեսներ այլ ես այս ցանկալի նաւուն գալը ամէն տուրիներու պէս . գառնապէս կը հառաչէր, ախրութիւնն ու երկիւզը իւր գիմաց վրայ նկարուած էին . քաղցր քունը իւր աչքերէն հեռախ կը փափէ չէր, ոչ մի ընտիր կերտակուր իրեն քաղցր երեւէր, անհանգիստ կը լըսը և ամէն փարք աղաղակէ մը անգամ կը նեղուէր, միշտ երեսը գէպ ՚ի նաւահանգիստը դարձուցած էր . և ամէն վայրկեան կը հարցնէր թէ արդ գեօք Իօնի կողմանէ նաւումը գալուստը տեսած են :

Վերջապէս Աօֆրոնիմ նաւ մը տեսաւ, բայց աւանլ. Վրիստօնիւս մէջը չէր . անոր աճիւնը միայն կը բերէր նա արծաթեայ սափորով մը Ամիկիլէս՝ մեռելոյն հին բարեկամն և գրեթէ իրեն հաստկակից, անոր վեր-

ըն կամաց հաւատարիմ գործադրիչն կը բերէր այս սափորը։ Երբ սա Աօֆրոնիմին հասաւ, երկուքն միանգաւմացն իրենց բերանէն խօսք արտադրելու կարողութիւնունին. հեծկլտանոք միայն իրենց միաբն միմեանց հասկացուցին։ Աօֆրոնիմ Ապարու համբուրելով և զայն արտասուռք թրջելով, այսպէս խօսեցաւ, «Ով ծերունի, դու իմ կենացս երջանկութիւնը հաստատեցիր, դու այժմ ինձ ամենադառն ցաւ կը պատճառէս. ոյլ եւս զքեզ ըլ պիտի տեսնեմ, զքեզ աեսնելու և քեզ Աշլիսեան դաշտն հետեւելու համար, մահն ինձ ամենաքաղցր պիտի ըլլայ, զիքու ստուերդ այժմ այն տեզ այն երանելի խաղաղութիւնը կը վայելէ, զըր Աստուածք առաքինութիւն համար կը պահպանեն։ Դու մեր օրերն արդարութիւն, բարեպաշտութիւն և երախտագիսութիւն բերիր երկրիս վրայ, դու երկաթեսց դարու մը մէջ ոսկեղէն դարսուն անմեղութիւնն ու բարութիւնը ցուցուցիր։ Աստուածները զքեզ արդարոց բնակութեան մէջ պատկելէն յառաջ այս աշխարհիս մէջ քեզ պարգեւեցին երջանիկ, հաճոյական և երկար ծերութիւն մը, բայց աւազու. այնոր պէտք էր միշտ տեւել, երբէք բաւական երկար ըլ համարուիր։

«Իս ինձ ըրած պարգեւները վայելէն այլ եւս ոչ մի հաճութիւն կամ ուրախութիւն չեմ զգար. որովհետեւ սովորուած եմ առանցքեզ զանոնք վայելէլ։ Ով ստուերցանկալի, երբ արդեօք պիտի քեզ հետեւիմ։ Ծծիւն պատուական, եթէ կարող ես տակաւին բան մը դդալ, անտարակոյս Ալինի աճիւնին հետխառնուելու զուարձութիւնը պիտի ըկդատա։ Իմինս ալ օր մը ասոնց հետ պիտի խառնուի։ Ոինչն այն ժամանակ

իմ բոլոր և միակ մմիթարութիւն պիտի ըլլայ պահնապանել անոր այս մնացողները զըր ամեն բանէ աւելի սիրեցի։ Ավ Արքաթոնոս, ով Արքատօնուս, ոչ, դուք պիտի ըըմեռնիք ընաւ, դուք միշտ պիտի ապրիք սրտիս խորերուն մէջ։ Այս, աւելի զիս Էնքնըս կը մոռնամ, քան այնպիտի սիրելի անձը, որ զիս այնքան սիրեց որ այնքան կը սիրէր առաքինութիւնը և որուն կը պարտիմ ամենայն ինչ»։

Այս հեկեկախաւն խօսքերէն զինի, Աօֆրոնիմ դրաւ սափորը Աւոնի գերեզմանին մէջ, շատ մը զոհեր ըրաւ, որոց արիւնը գերեզմանը շըրջապատող դալարեայ խորանը հեղեղեց, կաթէ ու գինիւ առատ ըմպելիքներ նուիրեց։ Արեւելքի խորերէն եկած ինկեղէններ սյրեց, և օդին մէջ հօտաւէտ ամպ մ' էր բարձրացաւ։

Աօֆրոնիմ ախրական խաղեր հատակաց ՚ի պատիւ Ալինի և Արքաթօնուսի, որք ամեն տարի միշտ պիտի կատարուեին. ան կուգային մարդիկ Գարի երջանիկ և բարեբեր գաւառէն Անանար գետի գեղեցիկ ափունքներէն, որ այնքան պտոյտներով կը խաղայ, եւ որ կարծէս յակամայից կը թաղու այն գաւառը, զըր կը թրջ. Գայիսարը գետին մշտականաչ եղքերէն. Փագթօլ գետի ափունքէն որ իրեն ալեաց առկեղօծ աւագ կը թաւալէ. Փամֆիլիէն, զըր Գեմետը, Փրօմօն և Ֆլոր մրցելով մը կը զարդարեն. Վերջապէս Ալիլիկոյ ընդարձակ դաշտուերէն, որ պարտէզի մը նըման այն հոսանքներէն կը թրջուի, որք թօրիւս լեռնէն կ'իջնէն, և այս լեռն ալ միշտ ձիւնով ծածկուած է։

Այս մեծ և հանդիսաւոր տօնախըմբութեան աւուր մէջ երիտասարդք և երիտասարդուհիք ըուշա-

նէն աւելի ճերմանկ բաւրդէ զգեստ
ներ հագած , երգեր կ'երգէին ՚ի
դովիստ Ալինի և Արիօնօսիւսի ,
սրովհետեւ մարդ չէր կինար գովիլ
մին առանց միւսնալ գովիլու , և ոչ
բաժանել երկու անձինք , որ իրենց
մահեն խոկ յետոց այնպէս սերոփիւ
միացած էին :

Վմենէն հրաշալին այն է որ առաջին օրէն մինչեւ Աօֆրոնիմ՝ կաթէ
և գինիէ ըմսկելեաց նուելիները կ'ը-
նէր , կանանչ և հոտաւէտ մրտե-
նի մը գերեզմանին մէջ բաւսնելով
յանկարծ իրեն խիս գլուխը բարձ-
րացուց երկու սափորները իրեն սա-
տերուն ստուերով ծածկելու համար
իւրաքանչիւր մարդ աղաղակէց թէ
“Արիօնօսիւս” ՚ի վարձատրութիւն-
իւր առաքինութեան , այսպիսի գե-
ղեցիկ ծառի մը փոխուած էր Վու-
ուածներէն :

Աօֆրոնիմ ինքնին զայն ջաելու
խնամք տարաւ և իրը Վասուածու-
թիւն մը զայն կը պատուէր : Վա-
ծառը չիննալէ զատ , տառը տար-
ուան միջոցին մէջ իրկին կը նորո-
գուի , և Վասուածները՝ այս հրաշ-
քով կամեցան ցուցնել թէ և Վրա-
քինութիւնը՝ որ մարդկանց յիշովու-
թեան մէջ այնպիսի քաղցր բուրում
մը կը թողու , բնաւ ըմեռնիր ո :

Թարթ . Ա . Վերիւ
Տ . Սահենեան ,
Տէրբանիւրուի:

ՄԵՄԱԿԱԹԼՈՒ ՊԱԹՐԻՔ ԵԳԵՆՏԻ

ՀԱԶՐԻԹԼԵՐԻ , ՖԱՀՏԼԵՄԼՈՒ ԹԵՀԱՊԻՒ

Վ. ԽԸՑՐԻԽԱՀԱՆ ՃԵՄԱԱԹ:

Խոթիմա վէ ի՛թինանըզը աճիզանէ
ողիրէ պալատէ զիքր օլունան հագիր
քէլամէրիմիզէ տալիթ իթալիքտէն
մատաս , աէրունինտէ պուլունան
խաթալէրին տախի գոլէմի աֆլ իլէ
աֆլիլնըզը րէճա վէ խոթիրհամ խու-
րիմ :

Խըպու օնտօգու.զունճու տէվլտէ
Խվրորա է հալիօնինին պու դատէր իւ-
լէրու կէթմէսի , անլէրին իլինոարը .
զընըն հասրլամթը տրը . սրունլար իլ-
մին գուեվիթիթի իլէ հէր պիր սանաթ-
լարըն պիր գօլոյ ուսուլինի պուլմա-
զա , տայիմա զայրէթ իթմիշ վէ լէլ-
ու նիհար իթմէքտէ տիրէր : Քէլամի
նազիզանէմի տահա զիյատէ թաստիդ
իթմէկէ հաճէթի մէս իթմէյուպ , ա-
սըլ իլէ կէօրիւպ (պիր իրի մակ պէօ-
տի մէսաֆէտէ օլան պէրտէլէր , վա-
գոր վէ շամա-գը-ֆէր գու.վիթմէթէրիլէ ,
իրի իւղ կիւն զարֆընոտա զաթի իթ-
տիթէրինի) միւ շահէտէ յտէրիզ : Աէ-
թէրարէն պիր թարաֆտան նազար
իտէրիզքի , Աէլլաֆ խաթթը տիւն-
եանըն պիր ունաւնուան ոլ պիր ունաւ-
նա գատար խապէր կեօթիւրիւր . էօ-
լէ պիր սիւրամթ իլէ քի , գարշարնա-
րամթ կէլէն տէնիզ վէ գարա , վէլ
հասրլ ձէմի սանպ մահալէրի քէսէրէք
խապէրէրի եէրլի եէրինէ եէթիշտի-
րիր . վէ տահա պիայնիհի չոգ չէլլէթ-
քի ձիւմէնին մալիւմիւ տիւր : Վա-
լէ խակ իլմ հէր պիր սանաթլարըն սա-
լը իմիշ վէ հէր պիրինտէն զիյատէ
լազմը վէ ֆախտէլափի , Վ. վիթթէթ , իլմ
հէր պիր սէնսաեթտէն զիյատէ ձիւմ
լէ ինանլարա լազմը վէ ֆախտէլ
տիր . վէ պիր ձէլլինտ միսալի , քէն-

—Վառանգաւորաց վարժարանիս
տարեկան հանդիսին մէջ կարդացու-
ած տաճկերէն ճառին հայերէն տա-
ռերով գրուածը կը դնեմք հոս :